

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJA

SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

MUZEJSKI VJESNIK

BROJ 1

GLASILO MUZEJA SJEVEROZAPADNE

HRVATSKE

(Čakovec, Koprivnica, Križevci, Kutina, Trakošćan, Varaždin,
Varaždinske Toplice)

UREDNIČKI ODBOR

Stjepan Hajduk (odgovorni urednik), Dragutin Feletar
(urednik i grafička oprema), Željko Tomičić, Branko Šimek

MUZEJSKI VJESNIK izlazi povremeno, a svake godine
izdavač je drugi muzej.

Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo — oni se šalju na
adresu: Muzej grada Koprivnice, 43300 Koprivnica,

Trg Leandera Brozovića 1

NAKLADNIK OVOG BROJA

Muzej grada Koprivnice, Koprivnica, Trg Leandera Brozovića 1

ZA NAKLADNIKA

Fraňjo Horvatić

TISAK

»Podravka — Usluge«, OOUR Koprivnička tiskara, 1978.

MUZEJ KAO VITALNA ORGANIZACIJA

Pred muzejima kao kulturnim institucijama, stoji pitanje kako deinstitucionalizirati svoju ulogu. Kako, naime, njegovu funkciju učiniti dinamičnijom i primjerenijom u odnosu na nove samoupravne odnose u kulturi i kako ga pretvoriti, bar u jednom njegovom segmentu, u neposrednijeg davaoca kulturnih usluga. Ovo vječno pitanje »utilitarnosti« radikalizira se danas u onoj mjeri u kojoj cjelina kulture postaje jednakopravni, integrativni činilac razvoja koncepta samoupravnog društva. Stoga, tradicionalističko rezoniranje o muzeju kao ropotarnici povijesnog znamenja bez integriteta sa sadašnjim vremenom, bez njegovog uključivanja u stvarni život, pa i bez stanovitog prizemljenja akademske ukočenosti, smjera ka zadržavanju mirnog vegetiranja ili produbljenju njegove institucionalne kriznosti. Rad koji se zadovoljava prostorima konformizma i naučnog čistunstva unutar svoje primarne uloge (sabiranje, naučna obrada, prezentiranje), a ne smjera ka prodoru ka kulturnim »konzumentima«, ka širem društvenom dosegu, ka publicističkoj, ideološkoj, ekonomskoj poziciji itd. i ne može očekivati šire integriranja u opće društvene tokove. Priznali mi to ili ne, stanoviti skepticizam u pogledu kulturne funkcije muzeja postoji i danas. Ako je on odraz onog romantičarskog nazora o muzeju i muzealcu kao posljednjem ostatku tipa institucije i ličnosti koji svoje društveno opravdanje i ne traži izvan dosega požutjelih dokumenata, prašne keramike i starih slika kao recidiva nekadašnje »slavne prošlosti«, onda je to, dakako, pogrešno. Međutim, ako se taj skepticizam zasniva na pseudonaučnom začahurenju, na atrofiji kompletne muzejske ustanove onda je on opravdan u mjeri u kojoj takvo stanje pokazuje prostu vegetativnost kulturne institucije koja bi trebala da zrači vitalnošću. Ako se, dakle, ne ostvaruje i kultura sadašnjosti tako da se preko sinteznosti kulturno-povijesnog razvitka predoči duhovni i materijalni napor ljudi kao dijalektički put čovjekovog bivstvovanja, onda je iluzija govoriti i o ocjenjenju te baštine.

Početni rezultati koji su postignuti u koprivničkom Muzeju na povezivanju sa radnim organizacijama, školama i građanima ne daju nam pravo da širi kulturni koncept muzeja prihvatimo kao realnost. Tek u mogućnosti da se ostvari značaj muzeja kao »institucije« koja će postojati svojim vitalitetom integrativni dio ukupnih društvenih djelatnosti, vidi se širi doseg.

Suradnja pak sa drugim sličnim ili istovjetnim organizacijama nije ni otprilike pokazala potencijalne mogućnosti. Od razvojne informacije do razmjene rada postoji čitav spektar zajedničkog dje-

lovanja muzejskih organizacija sa našeg područja. Stoga je neophodno potrebno inicirati takve oblike zajedničkog djelovanja koji će iskazivati svu mogućnost navedene problematike.

Ovaj list, pak, ako zastane na liniji prostog sabiranja rukopisa, bez stvaranje jedne poticajne ideje zajedničkog djelovanja, zastat će neminovno u sferi koja neće ni projektivno postaviti, a kamoli omogućiti ostvarivanje šireg značaja današnjih muzeja.

Vladimir KALŠAN, Muzej Međimurja Čakovec

NOVA POSTAVA ODJELA NARODNE REVOLUCIJE MUZEJA MEĐIMURJA ČAKOVEC

Na intenciju svih društveno-političkih organizacija i Skupštine općine Čakovec, a u okviru nove koncepcije Muzeja Međimurja Čakovec krajem prošle godine prišlo se izradi nove postave Odjela narodne revolucije. Pošto se stari ONR nalazio u neadekvatnom prostoru vanjske zgrade Starog grada, odlučeno je da se novi smjesti na drugom katu palače u prostorijama uprave Muzeja s tim da se one adekvatno adaptiraju. U tu svrhu uprava je preseljena u polukat palače, gdje se ona dijelom i danas nalazi.

Nova postava ONR smještena je u tri prostorije na ukupnom prostoru od oko 175 m². Sama postava kronološki je podijeljena u tri dijela.

U prvoj prostoriji prikazat će se povijest našeg kraja od 1918. do 1941. godine. Tematika je postavljena nešto šire, jer je bilo potrebno zahvatiti događaje vezane uz I. svjetski rat, Oktobarsku revoluciju, Mađarsku socijalističku revoluciju Bele Kuna, Španjolski građanski rat i okupaciju i komadanje Jugoslavije. Pored toga tu će se obraditi Međimurska revolucija 1918, razvoj radničkog i sindikalnog pokreta, stvaranje i razvoj partijskih organizacija, te stvaranje i razvoj skojevskih organizacija u Međimurju.

Druga prostorija tretira razdoblje od 7. travnja 1941, dakle od ulaska njemačke okupacione vojske u Čakovec, do kraja travnja 1945. godine, kada je Međimurje oslobođeno i kada su formirani organi narodne vlasti.

Treća prostorija namijenjena je povremenim tematskim izložbama. Prva koja će biti postavljena nosi naziv: »Boravci druga Tita u Međimurju«.

Ono što je novo u našoj postavi je način rasčlanjivanja relativno velikih zidnih ploha i rješavanje poda upotrebom postamenata. Išli smo na potpuno zatvaranje prozora, iskoristivši ih kao plitke niše i zidne vitrine.